

Information om Allmänna bestämmelser

för leveranser av maskiner samt annan mekanisk, elektrisk och elektronisk utrustning inom och mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige.

Utgivna år 2017 av DI, Danmark, Teknologiateollisuus – Teknologöindustrin, Finland, Norsk Industri, Norge, samt Teknikföretagen, Sverige.

Inledning

Bevakning av rättsutvecklingen

Teknikindustrins organisationer i de nordiska länderna bevakar kontinuerligt industrins behov av nya allmänna bestämmelser samt av förändringar i redan existerande villkor. Som ett led i detta arbete har organisationerna nu företagit den revision av NL-villkoren som resulterat i NL 17.

Den nordiska teknikindustrins organisationer, som representerar såväl säljare som köpare av maskiner och annan mekanisk, elektrisk och elektronisk utrustning, anser sig med NL 17 ha fortsatt raden av standardvillkor som på ett rimligt och balanserat sätt fastlägger säljarsidans och köparsidans rättigheter och skyldigheter.

Varför nya allmänna bestämmelser?

Motiven för den nu genomförda revideringen av NL 17 är bl.a.:

- Vunna erfarenheter av bestämmelserna.
- Ny rättspraxis.
- Att inte utan grund avvika från motsvarande europeiska villkor, Orgalime S 2012.
- Att integrera bestämmelserna om köparens rätt till programvara som tidigare återfanns i tilläggsvillkoret NPV 09.
- Att tydligt definiera säljarens ansvar för immaterialrättsintrång.
- Att öppna för domstolsprövning av tvister om mindre värden.

Orgalime General Conditions S 2012

Orgalime General Conditions S 2012 är allmänna bestämmelser för leverans av maskiner, mekanisk, elektrisk och elektronisk utrustning vilka givits ut av Orgalime, den europeiska teknikindustrins samarbetsorganisation.

Den första versionen av bestämmelserna gavs ut 1992 och överensstämde då starkt med de nordiska NL-bestämmelserna vilka tjänat som förebild. Även om de

båda bestämmelserna till följd av revisioner på respektive håll kommit att till en del avvika från varandra sker även en viss ömsesidig påverkan och släktskapet mellan bestämmelserna kan fortfarande iakttas.

Orgalimes leveransbestämmelser har med tiden kommit att bli väletablerade i den europeiska teknikindustrins handel.

Användning av leveransbestämmelserna

Krav på tydlighet

Vissa grundläggande krav måste vara uppfyllda för att allmänna bestämmelser ska anses utgöra en del av det enskilda avtalet. I rättspraxis krävs bland annat att parterna ska känna till och ha getts möjlighet att överväga de olika villkor som ska gälla för avtalet.

Det är därför mycket viktigt att man har en fast rutin för hur avtal ska träffas. Genom denna ska säkerställas att parterna är införstådda med NL 17 och med att dessa bestämmelser utgör en del av deras avtal. Det är därför lämpligt att, redan när avtalet ingås, skicka ett exemplar av NL 17 till den andra parten, trots att dessa bestämmelser är mycket utbredda inom industrin. Om avtalsparternas kommunikation sker genom e-post kan den part som åberopar bestämmelserna bifoga dem som en fil eller alternativt göra dem tillgängliga för den andra parten genom att förse e-postmeddelandet med direkt länk till en webbplats där bestämmelserna återges. I realiteten handlar det om att den part som vill att en allmän leveransbestämmelse ska bli gällande för en affär måste möjliggöra för den andra parten att på ett rimligt enkelt sätt ta del av bestämmelserna. Något egentligt krav på efterforskning av bestämmelserna kan inte ställas på denne.

Det är i högsta grad olämpligt att låta frågan om vilka leveransbestämmelser som ska gälla för avtalet förbli öppen. Ofta anger säljaren i offerten att vissa bestämmelser ska gälla medan beställningen hänvisar till andra bestämmelser. I en sådan situation finns det risk för att inte någon av de båda bestämmelserna anses avtalad. Denna motstridiga och oklara situation måste förebyggas i samband med avtalets ingående. Det sker bäst genom att parterna tar upp frågan om tillämpliga leveransbestämmelser till en konkret diskussion.

Skillnaderna mellan NL 17 och NL 09

Nedan beskrivs de punkter där de nya allmänna bestämmelserna i sak avviker från NL 09.

I vissa av punkterna i bestämmelserna har språkliga ändringar gjorts vilka främst syftar till att förenkla och modernisera språket. Även sådana ändringar anges nedan såvida de inte är obetydliga.

Allmänna bestämmelser

NL 17 betecknas Allmänna bestämmelser istället för som tidigare Allmänna leveransbestämmelser. Den äldre formen kan uppfattas som en onödig upprepning, eftersom den fullständiga beteckningen på villkoren har varit Allmänna leveransbestämmelser för leveranser av maskiner samt annan mekanisk, elektrisk och elektronisk utrustning mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige.

Dokumentation och information

I **punkterna 3-4** har "teknisk dokumentation och information" ersatts med "dokumentation och information". Att ordet "teknisk" har tagits bort innebär att punkterna 3-4 i NL 17 omfattar mer dokumentation och information än tidigare.

I **punkt 4**, andra stycket, har följande förtydligande text lagts till. "I den omfattning det är tillåtet enligt relevant lagstiftning". Orden "via Internet" i slutet av punkten har ersatts med "i elektronisk form" för att visa att tillgängliggörande t.ex. kan ske såväl via en webbplats, som genom e-post eller genom tillhandahållande av ett fysiskt datamedium.

Programvara

I detta nya avsnitt integreras de bestämmelser om köparens rätt till programvara vilka tidigare återfanns i ett särskilt tilläggsvillkor med beteckningen NPV 09. Åtgärden är naturlig mot bakgrund av att NL 17 i punkterna 38-42 fått en generell reglering avseende immaterialrättsintrång.

Programvara ingår inte sällan som en integrerad del i en leverans som sker enligt NL-bestämmelserna. Det kan t.ex. handla om leverans av en verktygsmaskin där programvara för styrningen ingår. Genom de nya reglerna får parterna en reglering av viktiga frågor såsom vem som har rättigheterna (normalt upphovsrätt) till ingående programvara och omfattningen av köparens nyttjanderätt. Regleringen omfattar både av säljaren vidarelicensierad programvara och programvara som säljaren själv har rättigheterna till.

Allmänt kan sägas att regleringarna i stort sett motsvarar vad som gäller enligt bakomliggande rätt. Att de ändå finns med motiveras av att just rätten till programvara är en fråga där köparen och säljaren ofta har motstående intressen. Diskussioner mellan parterna uppkommer lätt efter avtalsslutet angående omfattningen av köparens rättigheter till programvaran. Genom uttryckliga regler i NL-bestämmelserna blir parterna redan från början medvetna om vad som gäller i detta avseende.

I **punkt 5** definieras begreppet programvara. Bestämmelserna gör skillnad mellan programvara som säljaren har rättigheterna till, s.k. leverantörsprogram, och s.k. underlicensierade program varmed avses programvara som säljaren med rättighetsinnehavarens medgivande upplåter nyttjanderätt till.

Punkt 6 avseende rättigheterna till leverantörsprogram återspeglar vad som får anses vara gällande rätt, nämligen att rättigheterna till programvaran tillkommer säljaren, men att köparen får en i tiden obegränsad rätt att fritt nyttja programvaran vid användning av Produkten. Detta gäller om inte annat avtalats. Anpassningar av programvaran får göras om de är förenliga med Produktens allmänna ändamål. Köparens nyttjanderätt får även överlåtas på senare förvärvare av Produkten.

Beträffande underlicensierade program gäller att köparen förvärvar en i tiden obegränsad icke-exklusiv rätt att nyttja dessa vid användning av Produkten och att överlåta nyttjanderätten till senare förvärvare av Produkten. Reservation gäller härvid för inskränkningar som kan vara avtalade mellan rättighetsinnehavaren och säljaren. Säljaren är skyldig att senast vid avtalets ingående skriftligen upplysa köparen om sådana inskränkningar. Det krävs särskilt avtal för att köparen ska få göra anpassningar av underlicensierade program.

Punkt 7 slår fast att säljaren inte är skyldig att tillhandahålla källkoden till programvaran. Detta är naturligt med hänsyn till hur rättigheterna till programvaran är reglerade. För det fall köparen önskar erhålla källkoden till programvaran måste detta avtalas särskilt.

Av punkt 7 framgår vidare att säljaren inte har iklätt sig något löpande åtagande att leverera uppdaterad programvara. Om köparen vill få del av förbättrade versioner av programvaran måste detta avtalas särskilt. Detta gäller såväl leverantörsprogram som underlicensierade program.

Leveransklausul

I **Punkt 12** har leveransklausulen Free Carrier (Fritt fraktföraren) FCA, ersatt Ex Works.

FCA INCOTERMS® innebär att säljaren ska avlämna Produkten till fraktföraren eller

annan som utsetts av köparen vid säljarens lokaler eller annan angiven plats. Om den angivna platsen är säljarens lokaler, har avlämnandet fullgjorts när Produkten har lastats på transportmedlet som köparen har tillhandahållit. I andra fall, har avlämnandet fullgjorts när Produkten på avtalad plats har ställts till förfogande för fraktförare eller annan som köparen utsett, på säljarens transportmedel klart för lossning.

FCA är den leveransklausul som återfinns i Orgalime S 2012 och ändringen får främst ses som en anpassning i sak till denna bestämmelse.

Leveranstid. Försening

Punkt 15 har omformulerats och omstrukturerats. Sakligt sett är den enda skillnaden att de omständigheter som berättigar säljaren att förlänga leveranstiden utökats med "annan omständighet som köparen ansvarar för". Syftet med ändringen är att täcka in fler omständigheter på köparens sida som berättigar säljaren att förlänga leveranstiden. Härigenom bör det t.ex. vara tydligare att handlingar av en självständig medhjälpare till köparen kan ge säljaren rätt till förlängd leveranstid.

I **Punkt 16** har ordet "dag" ersatts med "tidpunkt". Syftet är att bestämmelsen språkligt ska fungera bättre om parterna skulle välja att t.ex. bestämma leveranstidpunkten till ett visst klockslag en given dag istället för endast ett visst datum.

En generell ansvarsbegränsning för båda parter med förbehåll för grov vårdslöshet har införts i punkt 44. Därför görs det inte längre något särskilt förbehåll för grov vårdslöshet i ansvarsbegränsningen för säljaren i **punkt 17** om leveransförsening (tidigare NL 09 punkt 14).

I **punkt 18**, stycke ett och två, har orden "på avtalad dag" ersatts med "vid avtalad tidpunkt" för att motsvara punkt 16.

Betalning

Det är viktigt att de betalningstidpunkter som anges i ett avtal kan bestämmas exakt. Så är inte fallet med den hittillsvarande regeln i NL-bestämmelserna som delat upp betalningen av priset i tre lika stora poster, varav den andra delikviden ska betalas "vid säljarens meddelande om att den huvudsakliga delen av Produkten är leveransfärdig". Betalningsreglerna enligt **punkt 20** i NL 17 har därför gjorts enklare och tydligare och föreskriver nu att betalning ska ske med 40 % vid avtalets ingående och 60 % vid leverans.

Normalt kommer parterna överens om andra betalningsregler och reglerna i NL 17 punkt 20 ska ses som uttalade reservregler när parterna förbiset att reglerna när betalning för leveransen ska ske.

I NL 17 **punkt 21** första stycket införs en bestämmelse som förklarar att säljaren – utöver rätt till dröjsmålsränta – har rätt till ersättning för faktiska indrivningskostnader. Ersättningen begränsas dock, i det fall svensk rätt är tillämplig på parternas avtal, av lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader.

I NL 17 punkt 21 andra stycket utökas säljarens rätt att ställa in fullgörelse av avtalet till det fallet att köparen inte ställer avtalade säkerheter i tid.

Båda de beskrivna ändringarna i punkt 21 utgör en viss anpassning till Orgalime S 2012.

Äganderättsförbehåll

Den tidigare referensen till att "... i den utsträckning som sådant äganderättsförbehåll är giltigt." ändras nu till "i den utsträckning som sådant äganderättsförbehåll är giltigt enligt relevant lagstiftning."

Punkt 23 visar nu tydligare att det inte här handlar om lagvalet i punkt 49 utan om *lex rei sitae*, d.v.s. lagen i det land där Produkten befinner sig. NL 17 kommer härigenom att motsvara Orgalime S 2012.

Ansvar för fel

Ett gammalt och märkligt språkfel korrigeras i detta avsnitt när det gäller säljarens ansvar för nya delar som i samband med reparation/felavhjälpande ersätter felaktiga delar. Tidigare angavs att säljaren har samma ansvar för *utbytt delar* som för Produkten i övrigt. Med utbytt del avses dock rent språkligt den del som avlägsnats från Produkten (till förmån för en fungerande del), vilket uppenbarligen inte är korrekt. I NL 17 **punkt 27** sägs därför att säljaren har "samma ansvar för

utbytesdelar och reparerade delar som för den ursprungliga Produkten under en tid av ett år.”

Köparens ansvar för s.k. åtkomstkostnader i samband med felavhjälpande har utvidgats och motsvarar nu vad som gäller enligt Orgalime S 2012, punkt 31. **Punkt 30** i NL 17 stadgar nu följande. ”Köparen ska på egen bekostnad bereda säljaren tillgång till Produkten och ombesörja ingrepp i annan utrustning än Produkten i den omfattning som krävs för att avhjälpa felet.”

I NL 09 och tidigare versioner av NL-bestämmelserna angavs endast att ”Om avhjälpande av fel medför ingrepp i annat än Produkten, svarar köparen för arbete och kostnader som orsakas därav”. Denna snävare skrivning har inneburit att säljaren t.ex. fått svara för att anskaffa en kran om detta varit en förutsättning för att få tillgång till den produkt som ska bli föremål för felavhjälpande.

Enligt äldre versioner av NL-bestämmelserna har ansetts gälla att om säljaren inte avhjälpes ett reklamerat fel så måste köparen sätta ut en sista frist för säljaren att fullgöra sina förpliktelser innan köparen kan gå vidare och kräva prisavdrag eller avhjälpa felet i egen regi på säljarens bekostnad eller – om felet är väsentligt – häva avtalet. Längden av fristen har i tidigare versioner av NL-bestämmelserna varit oreglerad. I **punkt 35** anges nu, i likhet med Orgalime S 2012, att fristen ska vara skälig och minst en vecka.

Hovrätten över Skåne och Blekinge har emellertid i ett avgörande den 22 mars 2016 (T 1269-14) tolkat hävningsförutsättningarna vid väsentliga fel annorlunda än författarna till de kommentarer som getts ut till NL 92, NL 01 och NL 09. Hovrätten anser att hävning kan ske omedelbart om säljaren inte i tid avhjälpes ett väsentligt fel som köparen reklamerat. Köparen behöver med andra ord, enligt hovrätten, inte dessförinnan sätta ut någon sista frist.

För att det ska bli helt klart att rätten till hävning alltid är villkorad av att köparen först sätter ut en sista frist för avhjälpande av felet, har punkt 35 omstrukturerats och omformulerats något.

Bestämmelserna i NL 09, punkt 24, om förlängd garanti på delar som repareras eller byts ut till följd av fel – ett år med utgångspunkt från reparations- eller utbytestillfället – kan teoretiskt sett leda till mycket långa (eviga) garantitider på delar som på grund av återkommande fel inom garantitiden repareras eller byts ut gång på gång.

Stupstocksregeln i NL 09, punkt 33, sätter dock slutligt stopp för allt ansvar för fel i Produkten i dess helhet sedan två år passerat från leveransen.

Om säljaren däremot lämnat en t.ex. tvåårig garanti för Produkten kan bestämmelserna om förlängd garantitid på reparerade delar och ersättningsdelar komma i konflikt med stupstocksregeln i NL 09. Genom att i NL 17 **punkt 36** istället anknyta starttidpunkten för den maximala ansvarstiden enligt stupstocksregeln till utgången av den garantitid som gäller för Produkten – oavsett längden av denna tid – undanröjs nämnda konflikt. Säljarens maximala ansvarstid anges vara ett år från slutet av den ansvarstid som anges i punkt 26, första meningen, eller från slutet av någon annan ansvarstid som parterna avtalat om. Eftersom hänvisningen i punkt 36 görs specifikt till första meningen i punkt 26, kommer den tid varefter säljarens ansvar definitivt upphör inte påverkas av om köparen använder Produkten mer intensivt än som avtalats (se punkt 26, andra meningen). NL 17 kommer genom denna ändring att även i detta avseende motsvara Orgalime S 2012.

Till följd av att en generell begränsning av parternas ansvar gentemot varandra för bland annat indirekta förluster införts i punkt 44, görs det inte längre någon uttrycklig begränsning av säljarens ansvar för indirekta förluster i ansvarsbegränsningsregeln i **punkt 37** (tidigare NL 09 punkt 34).

Ansvar för intrång i immaterialrätt

Reglerna i NL 09 om säljarens ansvar för fel är avfattade på ett sådant sätt att de rent formellt inte utesluter immaterialrättsliga fel. Ett sådant fel kan t.ex. vara att köparen förhindras att använda den köpta Produkten på grund av att tredje man har patent på Produkten eller en del av denna.

När man läser reglerna i NL 09 om säljarens ansvar för fel förefaller det dock ganska tydligt att de är avfattade främst med tanke på att Produkten i fysiskt avseende avviker från vad som avtalats eller köparen har befogad anledning att förvänta sig. Det framgår t.ex. av uppräkningspunkten i punkt 22 av omständigheter/felorsaker som säljaren inte ansvarar för, såsom "avvikande driftsförhållanden" eller "bristfälligt underhåll". De angivna sätten för avhjälpan av fel utesluter dock inte helt tillämpning på immaterialrättsliga fel. Ett intrång i immaterialrätt kan ibland tänkas bli avhjälpt genom en omkonstruktion av Produkten vilket medför ett fysiskt ingrepp i densamma.

Motsvarande kan även sägas om Orgalime S 2012 vars felregler starkt påminner om dem som finns i NL 09. Frågan om felreglernas omfattning har behandlats i den kommentar till S 2012 som gavs ut ungefär samtidigt med bestämmelserna. Där sägs det i anslutning till punkt 23:

"Clause 23 primarily covers defects that are tangible and can be physically determined, such as the lack of a specified part, cables being isolated by other materials than those specified, a machine not achieving the agreed capacity, a compressor not succeeding in building up the specified pressure, a process plant leading to emissions above what the applicable public regulations permit, etc. Such defects will as a rule be caused by "faulty design, materials or workmanship", see below under comment (5).

*Other kinds of defects also occur. Defects of practical consequence may be such that they prevent the Purchaser from using the Product, even if it is not exhibiting any tangible defects. A typical situation is when the rights of a third party prevent the Purchaser from using the Product. This may be the case when the third party owns the Contract object or has a valid retention of title to it. More commonly encountered is a situation where a third party's industrial property right, such as patent, prevents the Purchaser's use. A legal deficiency of this kind may also fall under the expression "defect" in Clause 23. It is however **uncertain** whether such defects can be said to have been caused by "faulty design, materials or workmanship".*

Det är således beträffande såväl NL 09 som Orgalime S 2012 inte helt klart om de befintliga felreglerna omfattar fel bestående i att den sålda Produkten orsakar intrång i tredje mans immaterialrätt. Om så inte är fallet med angivna regler får parterna i ett enskilt intrångsfall tillämpa bakomliggande rätt. Detta kan leda till en oklar juridisk situation för parterna, eftersom de nordiska köplagarna inte uttryckligen reglerar immaterialrättsliga fel. De innehåller visserligen regler om *rättsliga* fel, men detta begrepp anses inte systematiskt omfatta immaterialrättsliga fel.

Mot beskriven bakgrund har det därför införts ett helt nytt avsnitt i NL 17 om immaterialrättsliga fel. Ett viktigt skäl är att tydligt definiera säljarens ansvar för immaterialrättsliga fel. De nya bestämmelserna innebär att säljaren har ett strikt ansvar för immaterialrättsintrång och att säljaren är skyldig att hålla köparen skadeslös för intrång i tredje mans rätt. Han är skyldig att utan begränsning i övrigt svara för den skada som köparen drabbas av, däribland indirekta förluster, t.ex. till följd av produktionsstillestånd för att köparen är rättsligt förhindrad att använda Produkten. Detta gäller oavsett om avtalet hävs eller inte. Det innebär således en avsevärd skillnad gentemot regleringen av faktiska fel.

Enligt **punkt 38** ska säljaren, om inte annat avtalats, hålla köparen skadeslös mot ersättningskrav från tredje man som grundas på att Produkten gör intrång i tredje mans patent, upphovsrätt eller annan immaterialrätt. Säljarens ansvar är dock begränsat till intrång som sker i immateriell rättighet som är skyddad i Danmark, Finland, Norge eller Sverige eller i annat land som parterna särskilt har avtalat. Parterna bör beakta att det i det enskilda fallet kan vara lämpligt med en annan territoriell omfattning av säljarens ansvar.

Punkt 39 gör förbehåll för säljarens ansvar om intrånget är ett resultat av att Produkten används i ett annat land än som följer av punkt 38, eller på ett sätt som avviker från vad som avtalats eller som säljaren inte borde ha förutsett, eller att Produkten används tillsammans med utrustning eller programvara som inte levererats av säljaren, eller att köparen gjort förändringar i Produkten. Vidare svarar inte

säljaren för intrång i immaterialrätt som uteslutande är en följd av utformning eller konstruktion av Produkten som föreskrivits eller specificerats av köparen.

Punkt 40 innehåller själva ansvarsregeln och föreskriver att säljaren ska ersätta köparen för belopp som denne tvingas betala genom lagakraftvunnen dom eller genom förlikning som säljaren godkänt. Säljarens ansvar förutsätter att köparen utan dröjsmål skriftligen underrättar honom om mottagna krav och att säljaren får bestämma hur kravet ska bemötas såväl inom som utom rätta.

Punkt 41 beskriver hur säljaren ska ställa till rätta problemet att köparen inte kan använda Produkten till följd av att användningen av densamma medför immaterialrättsintrång. Detta kan ske antingen genom att säljaren tillförsäkrar köparen rätt att fortsättningsvis använda Produkten t.ex. genom att anskaffa en licens från rättighetsinnehavaren eller att säljaren ändrar Produkten eller ersätter den med annan så att den inte längre medför intrång.

Av punkt 41 andra stycket framgår att säljaren har motsvarande skyldighet efter att köparen skriftligen underrättat honom om att immaterialrättsintrång föreligger, utan att tredje man framställt krav mot köparen.

Punkt 42 föreskriver att om säljaren inte i rätt tid fullgör sina förpliktelser enligt punkt 41, får köparen skriftligen ge säljaren en sista skälig frist att fullgöra förpliktelserna. Fristen får inte vara kortare än en vecka. Har säljaren inte fullgjort sina förpliktelser inom fristen, kan köparen vidta rättelse på säljarens bekostnad. Det kan ske genom att köparen antingen tillförsäkrar sig rätt att fortsätta använda Produkten eller ändrar Produkten – alternativt ersätter den med annan – så att Produkten inte längre medför intrång. Om intrånget medför väsentlig olägenhet för köparen får han häva avtalet, vilket även gäller för det fallet att olägenheten alltså är väsentlig efter det att köparen vidtagit åtgärder för att försöka undanröja intrånget på säljarens bekostnad.

Ansvar för sakskada orsakad av Produkten

Ändringarna i NL 17 **punkt 43** innebär att reglerna om ansvar för sakskada orsakad av Produkten gjorts identiska med vad som gäller enligt Orgalime S 2012.

Förutom denna harmonisering med Orgalime S 2012 har ändringen vidtagits för att försäkringsbranschen i Danmark ska kunna acceptera den inbördes ansvarsfördelningen mellan köpare och säljare i NL 17 vad gäller sakskada orsakad av Produkten. Så har inte varit fallet med de äldre versionerna NL 01 och NL 09 vilket resulterat i att NL 92 i stor omfattning har använts vid affärer inom teknikindustrin i Danmark.

Generell ansvarsbegränsning

Införandet av en generell ansvarsbegränsning för indirekta förluster i **punkt 44** är ett led i en anpassning till Orgalime S 2012 som därutöver ska ses mot bakgrund av den genomförda justeringen av reglerna om sakskada orsakad av Produkten.

För att inte göra sekretessförpliktelserna i punkt 3 i praktiken mer eller mindre osanktionerade görs i punkt 44, andra stycket, ett uttryckligt undantag för dessa förpliktelser liksom för ansvaret för immaterialrättsintrång enligt punkterna 38-42.

Tvister. Tillämplig lag

Tvistlösningsbestämmelsen i **punkt 48** föreskriver att mindre tvister mellan köpare och säljare ska prövas av allmän domstol och har till följd därav gjorts tvådelad. Tvister där det omtvistade beloppet inte överstiger 50.000 EUR ska slitas av allmän domstol i säljarens land. Övriga tvister ska liksom tidigare avgöras genom skiljeförfarande enligt lagen om skiljeförfarande i säljarens land.

En bestämmelse som föreskriver att allmän domstol är obligatorisk vid tvister om mindre värden har bedömts som tydligare och mer lättillämpad än en regel som under vissa förutsättningar ger part valfrihet mellan domstols- och skiljeförfarande.

Ett viktigt syfte med ändringen av tvistlösningsreglerna är att en part inte i praktiken ska bli rättslös vid tvister som handlar om mindre belopp. Risken för att drabbas av de höga kostnader som ofta är förenade med ett skiljeförfarande kan ha en kraftigt avhållande effekt på den förfördelade partens vilja och möjligheter att pröva sin sak rättsligt.

En dom inom privaträttens område, såsom avtals-, köp- och skadeståndsrätt, meddelad av en domstol i Danmark, Finland, Norge eller Sverige, kan verkställas av exekutiv myndighet i någon av de nämnda länderna även om landet i fråga inte är detsamma som domstolslandet.

